



JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. februar 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Andreas Emil Christensen
Sagsnr.: 2011-790-0743
Dok.: AEC41240

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 1207, som medlem af Folketinget Line Barfoed (EL) har stillet til justitsministeren den 22. februar 2011.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 1207 fra medlem af Folketinget Line Barfod (EL):

”Mener ministeren i forlængelse af spørgsmål nr. S 1021, at de samme muligheder skal gælde for at få en bistandsadvokat for pårørende til en person, der er død i Kriminalforsorgens varetægt, som for en person død i politiets varetægt?”

Svar:

Som det fremgår af mit svar af 11. februar 2011 på spørgsmål nr. S 1021, følger det af retsplejelovens § 1020 e, stk. 2, at retten i straffesager mod politipersonale på begæring af den forurettedes nære pårørende beskikker en advokat for de pårørende, hvis den forurettede selv er afgået ved døden. Efter denne bestemmelse vil der kunne beskikkes en advokat for nære pårørende i sager, hvor en person er afgået ved døden som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt.

I straffesager mod politipersonale er det efter Justitsministeriets opfattelse af særlig vigtighed at sikre, at straffesagen behandles på en måde, som virker betryggende for de implicerede. Dette gør sig ikke mindst gældende i de situationer, hvor en person er afgået ved døden, og hvor de pårørende har et naturligt behov for at få klarlagt sagen.

I den forbindelse bemærkes i øvrigt, at der i medfør af retsplejelovens § 1020 a, stk. 2, altid skal indledes efterforskning, når en person er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt. Efterforskningen foretages i disse tilfælde ikke af politiet, men af statsadvokaten, der som udgangspunkt også har påtalekompetencen i straffesager mod politipersonale, jf. retsplejelovens § 1020 c.

Det fremgår af forarbejderne til retsplejelovens § 1020 e, stk. 2, at det før indførelsen af ordningen om beskikkelse af en advokat for de nære pårørende i praksis ofte var anklagemyndighedens sagsbehandlere, som de pårørende henvendte sig til med de mange spørgsmål, de efterlodte naturligt har i perioden umiddelbart efter hændelsen. Det er endvidere anført, at dette kunne være et problem, fordi anklagemyndighedens sagsbehandlere bl.a. på grund af objektivitetsprincippet hverken kan eller bør varetage de efterladdes interesser. Objektivitetsprincippet, som fremgår af retsplejelovens § 96, stk. 2, indebærer, at offentlige anklagere, herunder statsadvokaterne, ikke blot skal påse, at strafskyldige drages til ansvar, men også, at forfølgning af uskyldige ikke finder sted.

Den særlige regel om beskikkelse af bistandsadvokater for de efterladte i straffesager mod politipersonale, hvor den forurettede er afdød ved døden, skal bl.a. ses i dette lys.

Jeg finder ikke, at de særlige hensyn, der ligger bag retsplejelovens regler om behandlingen af straffesager mod politipersonale, også kan udstrækkes til at omfatte andre former for straffesager, herunder straffesager mod andre myndighedspersoner som for eksempel fængselsfunktionærer.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 1021, finder jeg således, at behovet for beskikkelse af bistandsadvokater i andre straffesager end straffesager mod politipersonale i tilstrækkeligt omfang tilgodeses gennem reglerne i retsplejelovens §§ 741 a og 741 b samt § 995 a, stk. 2.